

Spm. nr. S 48

Til *skatteministeren* (10/1 91) af:

Jes Lunde (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilken procentdel af de samlede skattepligtige formuer den mest velstillede tiendedel af skatteyderne ejede i 1982, 1985 og 1989?«

Svar (22/1 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I nedenstående oversigt er vist den procentvise andel af de samlede skattepligtige formuer, der ejes af den tiendedel af de skattepligtige, der har de største skattepligtige formuer (10. decil).

10. decils andel af de skattepligtige formuer.

	Enlige Pct.	Ægtepar Pct.	Alle Pct
1982 ¹⁾ ..	76,7	48,5	62,6
1985 ¹⁾ ..	82,7	53,5	69,0
1988 ²⁾ ..	87,9	60,4	75,4

¹⁾ Kilde: Danmarks Statistik.

²⁾ Kilde: Lovmodelberegninger.

For 1982 og 1985 er der tale om oplysninger fra Danmarks Statistik, der imidlertid ikke udarbejder denne statistik efter 1986. For 1988 er tallene beregnet på lovmodellen på basis af en stikprøve på 3 pct. af befolkningen. Denne beregning er derfor behæftet med væsentlig usikkerhed.

Det fremgår af tabellen, at i 1988 ejede den tiendedel af de skattepligtige, der havde de største skattepligtige formuer, godt 75 pct. af de samlede skattepligtige formuer. For enlige var denne andel knap 88 pct. og for ægtepar godt 60 pct.

Det bemærkes, at de skattepligtige formuer opgøres som nettoformuer, dvs. formue ÷ gæld. Tallene påvirkes derfor af såvel ændringer i formue som ændringer i gæld. Som det fremgår af tabellerne i bilaget, har 1.-5. decil under ét (dvs. halvdelen af de skattepligtige) en negativ nettoformue. Det medfører, at den andel, som personer med positive skattepligtige nettoformuer har af de samlede skattepligtige nettoformuer, fremstår som relativt stor.

Ved vurderingen af de anførte tal må det desuden tages i betragtning, at de skattepligtige formuer kun udgør en begrænset del af de samlede formuer i samfundet.

For det første udelader skattelovgivningens formuedefinition såvel en del af de formuer, der ejes af personer, f.eks. pensionsrettigheder, som samtlige formuegoder, der ejes af fonde, foreninger, institutioner, andelsselskaber, det offentlige m.v. Det kan f.eks. nævnes, at de samlede pensionsformuer i 1988 skønsmæssigt udgjorde ca. 530 mia. kr., mens de skattepligtige formuer udgjorde ca. 535 mia. kr.

Dertil kommer, at et mere dækkende formuebegreb burde indeholde f.eks. værdien af borgernes uddannelse og indtjeningsevne (»human capital«) og andre immaterielle aktiver som knowhow og goodwill. Det er imidlertid umuligt eller meget vanskeligt at kvantificere disse formueværdier.

De skattepligtige formuer giver således et særdeles ufuldstændigt billede af formuefordelingen. En helhedsvurdering af formuernes fordeling i samfundet må derfor baseres på et langt bredere formuebegreb, som det imidlertid af bl.a. statistiske grunde er meget vanskeligt at opstille.

Såfremt de private formuer, der ikke indgår i de skattepligtige formuer, er mindre ulige fordelt end de skattepligtige formuer, vil de ovenfor anførte tal overvurdere uligheden i formuefordelingen.

Spm. nr. S 49

Til *skatteministeren* (10/1 91) af:

Ole Donner (FP):

»Hvor mange enkeltpersoner har indbetalt penge til etableringskonti, og hvor stort er det samlede beløb?«

Begrundelse

I forbindelse med udarbejdelse af et lovforslag har jeg brug for de nævnte oplysninger.

Svar (18/1 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Pr. 11. januar 1991 havde Told- og Skattestyrelsen registreret 48.573 skatteydere, som sammen havde indbetalt 2.766 mio. kr. på etableringskonti.